

Brzyków – karty pracy- Tajemnice książek

Witam Rodziców i Dzieci! W tym tygodniu dzieci poznają tajemnice książek, dowiedzą się , jakie miejsce zajmują książki w naszym życiu , do czego służą, jakie informacje można w nich znaleźć. Poznają krótką historię papieru i książek. Dzieci starsze zapoznają się z literą F f, będą uczyć się pisać ją samodzielnie i czytać wyrazy oraz zdania z literą F f.

Aby wszechstronnie rozwijać zdolności, wrażliwość, empatię i zainteresowanie literaturą – warto drodzy Rodzice czytać dziecku książki zgodnie z jego zainteresowaniami. Można prosić dziecko, aby opowiedziało treść znanej baśni lub wymyśliło własną. W codziennych sytuacjach warto pokazywać dziecku prawdziwe pieniądze, przeliczać, określać, co można za nie kupić.

Wszystkie podane zabawy i zadania to tylko propozycje, są one też o różnym stopniu trudności, to Wy zdecydujecie , które zabawy i zadania Wasze dziecko wykona w miarę swoich możliwości. Proszę również pamiętać o higienie i bezpieczeństwie korzystania z komputera przez dziecko, aby czas spędzany przy nim był w rozsądnych granicach i pod Waszą kontrolą drodzy Rodzice. Zachęcam do wspólnego oglądania i czytania różnego rodzaju książek w zależności od zainteresowań Waszych dzieci.

Drodzy Rodzice przed nam w tym tygodniu bardzo ważne święta dla naszego kraju –Polski: 1Maja-Święto Pracy, 2 Maja-Dzień Flagi, 3Maja – Święto Konstytucji 3 Maja. Bardzo proszę, abyście porozmawiali z dziećmi na temat tych ważnych dat i wskazali im właściwe wzorce postępowania, jakie wynikają z powagi tych świąt państwowych. Niech dzieci od najmłodszych lat uczą się patriotyzmu m.in. uczestnicząc w ważnych wydarzeniach dla Ojczyzny, poprzez zawieszenie flagi czy zaśpiewanie hymnu narodowego.

PROPOZYCJE ZABAW I ZADAŃ DLA DZIECI

Postuchaj zagadki :

*Ma okładkę kolorową
w środku kartki z obrazkami
oraz bajki, które mama
tobie czyta wieczorami.*

Rodzic zachęca dziecko, by zastanowiło się jaka jest jego ulubiona książka, kto jest jej głównym bohaterem i jaką historię w niej przedstawiono. Rodzic prosi, aby dziecko opowiedziało jakie książki lubi i dlaczego. Następnie kieruje

rozmowę w taki sposób, by dziecko doszło do wniosku, że książki mogą być też elektroniczne, do czytania lub słuchania. W miarę możliwości prezentujemy dzieciom różne rodzaje książek: albumy, atlasy, książki obrazkowe, komiksy, książki elektroniczne – e-booki i audiobooki.

Zabawa ruchowa „Książka na głowie” dziecko wybiera jedną, lekką książeczkę i kładzie sobie na głowie. Próbuje chodzić z nią po całym mieszkaniu tak, aby nie spadła. Może poruszać się z książką do muzyki ulubionej piosenki.

„Bajeczki” – nauka piosenki, inscenizacja do słów piosenki. Link do strony

<https://www.youtube.com/watch?v=TSIVoO5c6iw>

1. Na półkach mieszkają książeczki.
W książeczkach mieszkają bajeczki.
Opowiem o nich wam, bo wszystkie dobrze znam.
Opowiem o nich wam, bo wszystkie dobrze znam.

2. W bajeczkach znajdziecie rycerzy,
Królową, co spała na wieży.
I dobrych wróżek sto, i czarownicę złą.
I dobrych wróżek sto, i czarownicę złą.

3. A kiedy się dziecko zasłucha,
To wróżki mu szepczą do ucha.
Pokochaj bajek świat na wiele, wiele lat.
Pokochaj bajek świat na wiele, wiele lat.

„F jak fotel” – wprowadzenie litery F f (dzieci starsze)

Rodzic czyta zagadki, dziecko rozwiązuje, wskazuje jaką głoską rozpoczynają się rozwiązania.

W jednym pudełku mieszka ich wiele
A do tych krążków śpieszy pędzelek
(farby)

Jak się nazywa cienka i zwiewna
Sukienka dla każdego okienka?
(firanka)

Zrobi fryzurę, ładnie ostrzyże
Czy już wiesz kto?
(fryzjer)

Tuż przy ziemi niziutko,
płatki z łodyżką krótką.
Fioletowe, wesołe, bo to przecież...
(fiołek)

Nie jest skoczkiem, ma tyczkę,
przerośnie ogrodniczkę.
Zdobi działki, ogródki,
w nazwie ma trzy nutki.
(fasola)

Łatwa zagadka – krzesło dla dziadka.
(fotel)

Podział na sylaby wyrazu fotel

fotel fo – tel

Podział na głoski wyrazu fotel

f – o – t – e – l

f jest spółgłoską

wyszukiwanie słów z głoską f na początku wyrazu, w środku wyrazu i na końcu wyrazu

Dziecko czyta sylaby:

fo of fu uf

fa af fi if

fe ef

Dziecko koloruje na niebiesko literę f w podanych wyrazach:

foka fotel film rafa telefon

flet agrafka efekt futro fasola

wafelek figiel fiolet fontanna fala

Dziecko pisze literę F f w powietrzu, palcem na stole, na plecach rodzica.

Ćwiczenia w pisaniu litery F f w zeszyte w trzy linie (rodzic pisze wzór) dziecko może także ćwiczyć pisanie sylab z literą f oraz wyrazów z literą f (rodzic pisze wzór).

Zdania do nauki czytania z literą f :

To fotel babci Frani.

Filip gra na flecie.

Dobry ten wafelek.

To film o małym kotku Filemonie.

Foka ma długie fioletowe futro.

Na rysunku foka fika obok fontanny.

Na drugim rysunku foka bryka obok fotela.

Zabawna ta foka.

Lubimy figle i psoty.

Fotograf ma ładny aparat.

6- latki mogą pracować z kartami pracy KP4.5a i KP4.5b, a 5-latki z kartą pracy KP4.5a. Karty są dostępne na stronie: Przedszkole wsip online – Pomysł na dobry start!

Jak powstaje papier?

- Najlepszy i najtrwalszy papier powstaje z drewna. Gdy drzewa są już wysokie drwal je ścina, a w zamian sadzi się nowe drzewa, tak aby w lesie była zawsze równowaga.
- Drwal odcina gałęzie drzew i same pnie, zawozi do fabryki papieru, czyli papierni.
- W papierni specjalne maszyny zdejmują korę z drzew, a pozostały środek rozdrabnia się na drobne włókno. ,
- Do włókna dodawane są różne składniki, między innymi barwnik, aby kartka była biała oraz makulaturę, czyli papier użyty wcześniej , np. stare książki, gazety.
- Z takiej masy robi się długie rolki papieru, które tnie się później na kartki odpowiedniej wielkości.
- Na powstałych kartkach można drukować książki, gazety albo używać ich do rysowania.

„Dlaczego? Po co? Jak? – Liście, skrzydła, papier” – film edukacyjny

<https://www.youtube.com/watch?v=syVkeKagw>

Jak można zrobić własną masę papierową, z której następnie można formować dowolne kształty oraz przedmioty, malować je farbą lub ozdabiać w brokacie pokarze wam film:

„Jak zrobić masę papierową” DIY Masa z papieru- Na szybko#173

https://www.youtube.com/watch?v=G9s55ZwT_pM&vl=pl

„Opowiadanie o papierze” – trochę matematyki. Rodzic daje dziecku kartkę formatu A4 i ołówek. Opowiada o powstaniu papieru w taki sposób, by wpleść działania matematyczne do wykonania przez dziecko. Zadaniem dziecka jest zapisanie działań i podpisanie się na kartce.

(dzieci starsze). Opowieść: W pewnym lesie stały obok siebie cztery drzewa – wysokie i stare. Pewnego dnia drwale ścięli jedno z nich. Ile drzew zostało. Ciężarówka wiozła do tartaku osiem ściętych drzew. Po drodze zatrzymała się w miejscu wycinki i pracownicy załadowali na ciężarówkę jeszcze jedno drzewo. Ile drzew było razem na przyczepie ciężarówki? Dziecko może zapisywać liczbę drzew cyframi, symbolami, np. kropkami lub rysunkami. Wszystkie odpowiedzi są poprawne, jeśli prowadzą do właściwego wyniku.

A teraz trochę gimnastyki

- Nie wpadnij do kałuży” zabawa z elementem skoku. Po deszczu powstały kałuże, dziecko przeskakuje po kamieniach (kartkach A4 rozłożonych na dywanie) tak, aby nie wpaść do wody

- „Niedźwiadki obudziły się z zimowego snu” zabawa z elementem czworakowania. Dziecko – niedźwiedek czworakuje po całym pokoju.

„Niedźwiadki wygrzewają się na słońcu” leżenie na plecach, machanie uniesionymi do góry rękami i nogami.

- „Obserwujemy bociana” ćwiczenia tułowia. Leżenie na brzuchu, nogi przyklejone do podłogi, dziecko z palców robi „lornetkę”, odrywa łokcie i obserwuje bociana spacerującego po łące, tak by go nie sponżyć.

- „Wąchamy kwiaty” ćwiczenia uspokajające. Dziecko leży na podłodze w dowolnej pozycji. Wdycha wolno i spokojnie powietrze nosem i wydycha ustami.

Jak powstaje książka? Rodzic zaprasza dziecko do uważnego słuchania utworu: Posłuchaj przygody Ady i Adama. Dzisiaj dowiesz się jak powstaje papier i jak kiedyś pisano książki. Postaraj się zapamiętać jak najwięcej informacji.

Jak powstaje książka? Maciej Bennewicz

Pan drukarz zaczerpnął białą maź i wylał ją na kwadratowe sito. – To jest pulpa – powiedział uroczystym tonem. – Dawniej robiło się ją ze starych szmat – rozdrobnionych i rozpuszczonych, a teraz robi się ją z drewna. Te białe włókna to celuloza. Nadmiar wody ocieka i po wyschnięciu tworzy się papier. Dzieci z niecierpliwością przyglądały się ruchom pana drukarza. Drewniany kołowrót podobny do dziadka do orzechów, tylko większy, zgrzytnął i dwie grube deski ścisnęły sitko, na które przed chwilą wylała się papierowa pulpa. – Oto wyschnięta pojedyncza kartka. – Pan Borys, pracownik muzeum, podał dzieciom dwie grube kartki. – Właśnie z powodu sposobu, w jaki powstawał dawniej papier, nazwano go papierem czerpanym. Był bardzo drogi. Dlatego także książki były bardzo drogie. Wszystko wykonywano ręcznie. Z kotła zaczerpywano pulpę, a następnie na sicie, przygniecioną prasą, czyli ciężkimi deskami, ociekała z wody. Po wyschnięciu powstawała kartka, jak ta. Najpierw

Ada, a potem Adam zaczerpnęli białą maź z beczki, a potem po kolei kręcili wielkim kołowrotem prasy, aby wycisnąć z sita nadmiar wody. Po chwili ich kartki schły na sznurku. A taki sposób powstawały pierwsze książki. Pan drukarz usiadł przy wielkim biurku, zaostriął gęsie pióro, umoczył w atramencie w specjalnym zbiorniczku zwanym kałamarzem i napisał imiona: Ada i Adam. – A teraz wasza kolej – powiedział i dodał: – Każde pióro służyło do innego rodzaju atramentu. Kolory atramentów wytwarzano ze sproszkowanych roślin i minerałów. Najdroższy był niebieski. Najdroższy, gdyż najtrudniej było zdobyć odpowiednie minerały. Dzieci napisały gęsim piórem swoje imiona. Adam narysował również uśmiechniętą buźkę, Ada zaś pyszczek kota. Wujek Alfred złożył zamaszysty podpis z piękną literką A, którą ozdobił gałązką i kwiatkiem. – Prawdziwa rewolucja w drukarstwie nastąpiła jednak znacznie później, w XV wieku, kiedy to Johann Gutenberg wymyślił specjalną maszynę, a właściwie sposób układania literek. – Pracownik muzeum wskazał wielkie drewniane urządzenie z kołowrotem, z czymś w rodzaju stołu i ogromną drewnianą ramą. Urządzenie przypominało Adamowi samochód wojskowy, Ada natomiast miała wrażenie, że patrzy na wielkiego smoka, który rozdziawia paszczę. – Od czasów wynalazku pana Gutenberga literki układało się w specjalnych ramkach w odbiciu lustrzanym, literka po literce, słowo po słowie, zdanie po zdaniu. Była to żmudna praca, ale dzięki niej można było drukować wiele egzemplarzy książki. Przy ręcznym pisaniu pisarczyk, czyli skryba, często przez wiele lat pisał jedną książkę. Gęsim piórem, literka po literce. Dlatego książki były tak rzadkie i drogie. – A dlaczego trzeba drukować w odbiciu lustrzanym? – spytał Adam. Pan Borys pokazał odcisniętą stronę i powiedział: – Prasa Gutenberga działa jak pieczętka. Widzicie czasem na ulicach karetki pogotowia albo straży pożarnej. Mają odwrócone napisy, prawda?

Żeby można było je odczytać w lusterku samochodowym – ucieszył się Adam. – No właśnie, tę samą zasadę odkrył prawie sześćset lat temu Gutenberg i w ten sposób zrewolucjonizował drukarstwo. Odbicie lustrzane; pieczętka jak napis na karetkce; prasa, która dociska literki do papieru czerpanego i jest książka – podsumował drukarz. Adam z pomocą wujka przekręcił długą dźwignię prasy, pociągnął specjalną wajchę i strona była gotowa. Po chwili swoją pierwszą stronę do książki wydrukowała również Ada. Zebrani nagrodzili ją oklaskami, gdyż dzielnie sama wprawiła w ruch prasę drukarską Gutenberga. Ada odczytała fragment z wydrukowanej przez siebie strony: Czcionce pięknie tej podziękuj. Atramentu zręczny taniec Złożył z liter długie zdanie. – A teraz – oznajmił wujek – cofamy się do samego początku. Książka powstawała na papierze, papier musiał być zadrukowany. Potem introligator ją zszywał tak jak krawiec tkaninę. Dziś robi to maszyna. Wcześniej wszystko wykonywano ręcznie i stopniowo ulepszano. Współcześnie książkę pisze się na komputerze i można ją wydrukować w domu. Literki można zmieniać, wklejać obrazki, rysować na pulpicie. – Można robić, co się chce – stwierdził Adam. – Wystarczy myszka albo rysik. – Albo nawet sam palec – dodała Ada. – Palec to najlepszy rysik. – Zgadza się – stwierdził Alfred – ale każdą książkę trzeba najpierw wymyślić. A kto wymyśla, a potem pisze książki? – Skryba? – zaproponował Adam. – Drukarz? – zastanawiała się Ada. I po chwili dodała z entuzjazmem: – Już wiem, autor! – Tak jest, autor, czyli pisarz. W takim razie cofamy się do samego początku, czyli do chwili, gdy książka powstaje w głowie autora. A zatem... – A zatem... – powtórzyła Ada. – A zatem, drodzy Ado i Adamie, również wy zostaniecie autorami i napiszecie swoją pierwszą prawdziwą książkę. – Ale jak to zrobimy? – Zastanowił się Adam, połykając pyszne ciasto drożdżowe, które podawano w barze obok muzeum. – Już wam mówię. Trzeba zacząć od pomysłu. A pomysł to coś... – Coś, coś... – zastanawiała się Ada. – Coś, o czym chce się opowiedzieć innym ludziom, jakaś bardzo ciekawa historia – stwierdził Adam. – Znakomicie. W takim razie zastanówcie się, o jakiej pasjonującej, super ciekawej historii chcielibyście opowiedzieć innym ludziom, na przykład dzieciom ze swojej klasy, rodzicom, pani nauczycielce, mamie, tacie albo babci. Potem zamiast gęsiego pióra

i papieru czerpanego użyjemy telefonu i dyktafonu. A na koniec wszystko spisujemy i wydrukujemy, a właściwie robi to za nas program, który zmienia wasz głos w gotowy tekst. Potem go tylko poprawimy i już. Widzicie, jaką drogę przeszła książka. Od białej pulpy do dyktafonu, który zmienia słowa w zapisany tekst. Do roboty! – Super! – ucieszyły się dzieci. – Moja historia jest następująca – zaczęła Ada. – Wczesnie rano przyjechał po nas wujek Alfred i jak zwykle miał tajemniczą minę. Spodziewałam się, że wymyślił coś fajnego. I nie myliłam się. Pojechaliliśmy na wycieczkę. W starym klasztorze, czyli w miejscu, w którym dawno, dawno temu mieszkali zakonnicy, panowie o długich brodach, którzy spędzali czas na modlitwie i pracy, mieści się muzeum sztuki drukarstwa i książki. Pan drukarz wygląda, jakby sam był zakonikiem z dawnych czasów. Ma brodę i długie ubranie z fartuchem. – A ja mam taką historię – zaczął Adam:

„Atramentu zręczny taniec
Złożył z liter długie zdanie.
Dawniej papier był czerpany,
Dziś dyktafon w ręku mamy

-W jaki sposób Ada i Adam pomagali robić papier?

-W jaki sposób tworzono książki przed pojawieniem się nowoczesnych drukarni?

Jeżeli macie ochotę więcej dowiedzieć się na temat powstawania książek obejrzyjcie filmiki.

„Jak powstaje książka?” – film edukacyjny

<https://www.youtube.com/watch?v=icdV3QZb10Q>

„Jak powstaje książka ilustrowana?” - film edukacyjny

<https://www.youtube.com/watch?v=jgcWVmLqKtk>

Jak wyglądały pierwsze książki, a jak obecne możecie zobaczyć w filmiku

„Jak powstaje książka?”

<https://www.youtube.com/watch?v=5dHmwZRQ0FI>

I Ty możesz zostać ilustratorem – praca plastyczna. Każdy z Was może zrobić ilustrację do swojej ulubionej książki bądź bajki. Proponuję abyście swoją pracę namalowali farbami, ale jeżeli chcecie i macie pomysł na wykonanie pracy inną techniką to też fajnie. Życzę ciekawych pomysłów i twórczej pracy. (Bardzo ucieszyłabym się gdybyście chcieli pochwalić się swoimi pracami i poprosili rodziców aby przysłali zdjęcia na maila przedszkola pokazujące jak pięknie pracujecie).

Ćwiczenia usprawniające narządy mowy- „Historia Kopciuszka’ – ćwiczenia

oddechowe. Rodzic mówi: Kopciuszek leży na podłodze. Smacznie śpi. Chrapie przez sen – wdech (chrapnięcie – raz), wydech (wypuszczamy powietrze ustami – dwa, trzy, cztery). Macocha budzi dziewczynkę –dziecko przeciąga się, wstaje. Kopciuszek szoruje podłogę – wdech, wydech, wydech (szur, szur, szur – naśladuje szorowanie podłogi). Płucze ścierkę – wdech, wydech, ustami plum, plum, plum.

Kopciuszek woła wróżkę: Mo-ja mi-ła Mo-ja mi-ła Mo-ja mi-ła

Woła kota: Kot-ku, kot-ku mój kot-ku, kot-ku mój

W podskokach biegnie do ogrodu: Hop, hop, hop, hop, hop, hop.

„**Polisensoryczna książeczka**” - **przestrzenna praca plastyczna.** Waszym zadaniem jest stworzenie książki, za pomocą której będziecie mogli opowiedzieć o uczuciach, jakie towarzyszą Wam podczas pobytu w domu. Książka nie może jednak zawierać słów ani typowych obrazków. Wszystkie informacje mogą być z niej odczytane jedynie za pomocą dotyku, np. delikatny, mięciutki materiał może kojarzyć się z czymś miłym, czymś, co lubimy. Dziecko zszywaczem łączy kilka kartek z bloku technicznego. Następnie z różnych materiałów: nasion, tkanin, patyczków, kamyków, styropianu, płatków kosmetycznych, waty itp. tworzy książeczkę polisensoryczną. Po skończonym zadaniu opowiada rodzicowi o swojej pracy.

Dla dzieci leworęcznych polecam zabawy konstrukcyjne – zabawy klockami, zabawy dydaktyczne – puzzle, układanki; zabawy plastyczne – modelowanie w plastelinie, modelinie, malowanie palcem, ugniatanie kuleczek z plasteliny i papieru, wycinanie.

A oto propozycja pracy (potrzebne materiały: rolka po ręczniku papierowym, kolorowy papier, plastelina, klej, nożyczki.

Czy rączki są już gotowe do pracy? –to zaczynamy. Waszym zadaniem będzie ozdobienie rolki w taki sposób, aby powstała nam super luneta. A zatem z kolorowego papieru wycinamy różne kształty skrawków i naklejamy na rolkę. Z plasteliny formujemy kuleczki bądź inne kształty i przyklejamy do rolki. Kiedy Wasza luneta będzie już cała przyozdobiona możecie przez nią popatrzeć w niebo i poobserwować kształt obłoków.

„Wielki skarb” Barbara Stefania Kossuth

Rodzic czyta dziecku wiersz. Prosi ,aby zapamiętało, o czym, zdaniem autorki wiersza, opowiadają książki.

Mam przyjaciela- wielki skarb,

Największą radość w świecie.

Któż to? Aha, nie powiem, nie...

Z łatwością odgadniecie.

Chciałbym z nim przebyć cały dzień,

Lecz mi nie daje niania.

- Ej, Jurku, chodź, na spacer czas,

Dość tego już czytania.

Tak, książka to przyjaciel mój-

Przyjaciel prawie żywy.

On opowiada cudów moc,

o świecie prawi dziwy.

O górach, morzach niesie wieść,

o naszej własnej ziemi,

wypowie wiersz lub cudną baśń –

czym? – Literkami swymi.

Więc cieszę się, że książkę mam.

Och, czytać pragnę wiele!

Nie niszczę ich, bo książki me –

najlepsi przyjaciele.

Po uważnym wysłuchaniu wiersza dziecko odpowiada na pytania:

1. Czego można dowiedzieć się z książek?
2. Jakie informacje możecie znaleźć w swoich ulubionych książkach?
3. Co oznacza sformułowanie „książka moim przyjacielem”?
4. Czy autorka miała na myśli takiego przyjaciela, z którym można biegać, bawić się lub wyjeżdżać?

Ćwiczymy pamięć

Zapraszam do nauki wiersza. Dziecko powtarza kolejne wersy wiersza, za każdym razem w specjalny sposób (np. wysokim głosem, grubym, niskim, słowami podzielonymi na sylaby, śpiewając itp.). Proszę spróbujcie powtórzyć wiersz, stojąc i delikatnie wytupując rytm.

KSIĘGARNIA TO MIEJSCE, W KTÓRYM KUPUJEMY KSIĄŻKI

„Księgarnia” – zabawa matematyczna (dziecko bawi się z rodzicem bądź starszym rodzeństwem, jest to zabawa dla dzieci, które znają się na banknotach i monetach)

Proszę przygotować 2-3 stoiska z książkami, na każdym z nich zaprezentować jeden rodzaj książek, np. albumy, kolorowanki, książki z obrazkami i komiksy. Każdy rodzaj książek ma inną cenę, np. 5 zł, 10 zł, 7 zł, 2 zł, 20 zł itp. Jedna osoba będzie księgarzem, natomiast druga osoba klientem księgarni. Zadaniem klienta jest kupić, jak najwięcej książek za ustaloną kwotę. Proszę pamiętać o zwrotach grzecznościowych.

„Książki, kto książki czyta” – swobodne improwizacje ruchowe przy piosence.

Link

<https://www.youtube.com/watch?v=HH9yMctug4c>

BIBLIOTEKA TO MIEJSCE, W KTÓRYM WYPOŻYCZAMY KSIĄŻKI NA OKREŚLONY CZAS

Filmik edukacyjny dla dzieci pt. „Warto czytać” –Bajki dla dzieci – Rodzina Treflików – sezon 4 – odc. -13 link

<https://www.youtube.com/watch?v=jc-OfE8YI 4>

„Zagadki-rymowanki” -Rodzic zaprasza dzieci do zabawy: Za chwilę powiem kilka zagadek. Odpowiedź na nie powinna rymować się z zagadką. Wszystkie zagadki dotyczą baśni, bajek i legend, które znacie.

-W Krakowie mieszka wawelski smok,
co zieleje ogniem przez cały... (rok)

-Krasnoludek jest malutki,
tak jak wszystkie... (krasnoludki)

-Kto z krasnalami w tym domku mieszka?
To jest na pewno Królowa (Śnieżka)

-Kto był dobry dla Kopciuszka?
Chrzestna matka, czyli (wróżka).

-Czerwony Kapturek do babci wędrował,
lecz wilk się zaczął, za drzewem się (schował)

-Groźna Baba Jaga domek ma z piernika.
Kto ją spotka w lesie, niechaj prędko (zmyka).

-Gdy kot buty dostał,
Janek księciem (został).

-Rzecz to znana, całkiem pewna,
że Pinokio powstał z (drewna).

Ćwiczenia usprawniające narządy artykulacyjne -„Książki”

- „Huśtamy książkę” - dziecko leży na plecach i kładzie książkę na klatce piersiowej. Podczas wdechu książka wyraźnie unosi się do góry, podczas wydechu opada. Dziecko wciąga i wypuszcza powietrze nosem przy zamkniętych ustach.

- „Przekładanie kartek w książce ” -przesuwanie czubkiem języka od jednego kącika ust do drugiego, od prawej do lewej strony.

Kolorowanki i malowanki z bohaterami książek dla dzieci. (załączniki)

Miłej zabawy! Czekam na Wasze zdjęcia. Pozdrawiam

Lidia Witkowska

